

dielocitadana

setmanari nacionalista

d'esquerra

EDITORIAL

«Quiénsiembra vientos...»

Diu l'adagi castellà, que *"quién siembra vientos, recoge tempestades"*. I les fortes tempestats que la conducta anti-republicana dels dos ministeris Lerroux ha desfermat, ara cauen amb tota la fúria, damunt la paròdia-grotesca de govern que presideix l'ex-emperador del-Paral·lel.

Assistim en aquests moments a una fase decisiva per a la vida del règim republicà. D'una banda, les forces dretanes, estretament unides per a la defensa d'uns baixos interessos particulars i pel manteniment d'uns privilegis absurds, estrenyen cada vegada més el cercle en el qual pretenen ofegar totes les nostres institucions democràtiques; de l'altre, enormes masses proletàries, insatisfetes en llurs afanys de redempció, cerquen per altres camins, encertats o equivocats, i en lluita noble, però violenta alhora, allò que no han trobat en la nostra organització estatal democràtica. I en el centre com a força que hauria de servir de mur, de dic de contenció dels estúpidament eixorcs apetits reaccionaris i, ensem, com a encarriador pels camins de justícia dels impulsos reivindicadors del proletariat, un govern que ha perdut la carta de navegar republicana i que sense rumb fixe, va llastimosament a la deriva, fent-nos viure en una constant tensió nerviosa amb tants estats de prevenció i d'alarma, quan ell mateix no ha sabut prevenir-se, ni ha volgut al·lumar-se dels propis desencerts.

I deu ésser aquesta, a ben segur, la política *"republicana"* del *"governar per a tots"* i de la *"pacificació dels esperits"* que preconitzava l'avui cap del govern en la seva oposició sistemàtica a la tasca de les constituents i del govern Azaña. I deu ésser aquesta també, la tasca més adient per a consolidar el règim liberal i democràtic que, a còpia de tants sacrificis pogué donar-se el poble el 14 d'Abril de 1931: lliurar-lo lligat de peus i mans als seus pitjors enemics, la conxorxa monàrquico-clerical-plutòcrata-militarista, prescindint absolutament del poble, sense tenir en compte que en definitiva és el poble sempre l'únic que té la força i que decideix.

La sembra de vents del senyor Lerroux i companyia ha desencadenat una forta tempesta en l'horitzó republicà. Cal que tots els homes d'esquerra, els verament esquerrans i revolucionaris estem a l'aguait per a salvar el règim i la seva essència del perill que l'amenaça, arribant, si cal, a tots els sacrificis.

A tots!

A les comarques gironines l'esperit republicà i esquerrista es conserva i es defensa amb homes que actuen com ho fa el comissari d'Ordre públic. Als que atempten contra les institucions republicanes als que atempten contra l'esperit laic de la República i contra el Govern de Catalunya s'els deté i s'enls penyora com a delinqüents que són malgrat vesteixin un hàbit i es diguin «hermanos».

Feixisme i tecnocràcia

He estat de sempre un enemic declarat del tecnicisme econòmic i per tant, naturalment, d'aquesta nova religió americana que s'anomena *"tecnocràcia"*. No per fòbia irreflexiva, ni per desordenada antipatia, ans bé, perquè d'ençà que tinc ús de raó, he comprès que el tècnic clàssic en matèria d'economia o és un home que diu i explica coses que ningú pot entendre o és un farsant, que recepta pòcimes de resultats gairebé sempre contradictoris.

L'any passat trobem a Londres en flamant conferència econòmica Mundial, gairebé tots els savis economistes de les grans nacions capdavanteres de la humanitat i tothom recorda el catastròfic epíleg d'aquella famosa reunió—retirada general i resultats nuls.

Ningú ignora fins quin punt Estats Units i darrera d'ell el món sencer, havia esperançat solucions satisfactòries d'aquell famós *"trust del cervell"* del qual se voltà el president Roosweelt, i que havia de deslliurar el poble americà de tots els flagells que el torturaven. Sorgí la NIRA acceptant fórmules completament fracassades i algunes d'elles retirades arreu per negatives o inservibles—desvalorització monetària, puja de preus i de salaris i intensificació d'obres públiques.

Fins dintre el nostre petit món català, acabem de presenciar l'ensarriada que la Lliga ens havia fabricat en la persona del tècnic Vidal i Guardiola. Fa pocs dies—segons els diaris—planejant una interpel·lació del seuram, no solament feu riure tot el Parlament espanyol, sinó que per a no quedar malament amb la tradició *tecnocràtica* obtingué un resultat sorprenent.

En ocasió de contestar-li a ell el socialista Prieto tingué oportunitat de fer-se aplaudir per les dretes!

Es indubtable que existeixen homes de bona fe neguitejats per l'estudi, la recerca o la comprensió dels problemes societaris, industrials i econòmics, que furguen i treballen en busca de la veritat i es belluguen dins la foscor de les preocupacions actuals. Fins crec que alguns tenen maneres de treure'n l'entrellat Però desgraciadament els més, estan al servei d'uns interessos determinats i juguen, quan l'ocasió es presenta, la carta que millor convé als seus dirigents. Llavors són falsejats els con-

ceptes, desvirtuades les directrius tradicionals i servits els energúments i paràsits de la comunitat que treballa. Llavors, sentiu, com ara, de llavis recozats per una renomada, exaltacions a feixismes, dictadures i nacionalismes desenfrenats enmarcant conveniències econòmiques.

I és que fracassat el sistema capitalista—no dic el capital, que fins pot significar acumulació de valors espirituals—en totes les seves manifestacions i sobremanera en el seu principal exponent *"réclame"* que és el tecnicisme incompreensible, ja no queda altra solució de continuïtat que la imposició per la força. Així neixen aquesta clapada d'Estats feixístics, que explotant corrents de nacionalisme i la bona fe del petit-burgès, no tenen altra finalitat que apuntalar-ho tot amb la conquesta de l'Estat, per a millor imposar els seus egoïsmes tradicionals.

Estic pensant en el trist paper que representa el ciutadà de qualsevol país d'Europa, que creu ingènuament que la salvació de la societat moderna i la de la seva posició econòmica està vinculada en la lluita contra el marxisme i de retruc en l'exaltació de l'Estat feixista, predicat per l'economista coll-planxat, sense donar-se compte de què quan arriba la Dictadura, és perquè les fórmules materials de què disposa un sistema estan esgotades, i el sistema busca la seva salvació o perduració mitjançant raons d'ordre moral amb disfresses nacionalistes.

El qual vol dir en altres termes, que les invocacions d'ordre moral—nacionalisme, religió, ordre, etc.—explotats per certs partits de dreta ultra-capitalista, no són altra cosa que la cobertora que protegeix a la vista del gros públic, la necessitat de fer política determinada per a dissimular baixos interessos de classe i negocis a voltes inconfessables. Tot això avalat per uns senyors que es diuen tècnics, predicaires a sou d'empreses, i entabanadors de badocs.

Aquestes reflexions venen a tomb avui, després d'haver tingut la joia de trobar escrit, en un llibre suara publicat i premiat amb un dels premis anyals més cobejats d'Europa (suposo que no cal dir que no té res de tècnic-economista) aquest paràgraf justíssim i clar, aplicable com mai al temps actual:

«La proximitat de la fallida aporta als grups financers, una consciència intensa de la nació a la qual pertanyen».

R. PORTES.

Vida PARLAMENTARIA

Eficàcia del Parlament

Si la Generalitat de Catalunya és la institució suprema que encarna i personifica la nostra autonomia, el seu òrgan més vital és el Parlament.

La seva funció trascendental no deuria passar desapercebuda per cap català, i una iniciació de cultura política i patriòtica,—per anar-la enfortint seguidament i aquilatar-la sempre,—és l'anar seguint en la premsa diària les seves sessions i els seus treballs. Deu haver-hi sempre una màxima compenetració entre el poble i la seva voluntària representació per tal que les institucions polítiques rendeixin una labor eminentment popular i patriòtica.

Aquesta compenetració existeix positivament a Catalunya i malgrat la infantesa del nostre Parlament, tan les seves activitats com les seves discussions, com les lleis que discuteix i aprova, són seguides pel nostre poble, amb manifestacions aprovatòries o no, (dependint, naturalment, del caire especial de les lleis, ja que si beneficien *justament* a algú, perjudiquen *justament* a algú altre) però sempre amb un màxim interès. No amoïna al legislar la bravata tan prodigada de recusació de les lleis que es promulguin a Catalunya pel seu Parlament, l'apel·lació per anticonstitucionalitat al Tribunal de Garanties: el legislador sap *a priori* que si la llei respon a una necessitat, a un anhel de justícia o de llibertat, a una tendència democràtica en relació al temps actual, el poble se la farà seva i imposarà el respecte a la mateixa per damunt de totes les ulteriors resolucions que puguin venir de fora Catalunya.

El Parlament actual, integrat o no per tots els seus components, si algun d'aquests components se n'han retirat *mota propio* i no per cap motiu parlamentari, representa la voluntat de Catalunya, i manté a bastament la confiança del nostre poble, continuant-li conferida l'esperança d'una legislació serena, racional i justa que el derivi pels camins d'una prosperitat moral i material.

Aquesta setmana ha estat ben aprofitada pels legisladors i s'han discutit lleis d'una gran importància, quin rendiment es veurà més endavant per tal que actualment només inicien els camins d'un treball fecund i positiu: són les Lleis sobre Mutualitats, sobre finances Municipals, sobre institucions de cultura, sobre l'assistència social i la sanitat de Catalunya. Quan totes aquestes lleis estiguin en vigor i funcionin els organismes que són creats per la mateixa, el poble de Catalunya veurà, pràcticament el que representa el treball, moltes vegades silenciosos del seus diputats. Diputats quasi exclusivament de l'Esquerra Republicana, que hauran demostrat la seva competència i la seva laboriositat, sense els estímuls d'oposicions que, en renegar del Parlament, no han volgut veure que renegaven ensem de Catalunya.

I, després d'aquesta setmana, uns dies de repòs parlamentari, només

AL VOLTANT D'UNA MANIOBRA

Compte amb el parany!

La retirada de la minoria lliguera del Parlament català és un fet episòdic, de pura i ridícula estratègia, que està mereixent una consideració i un atemoriment molt superior al que requereixen, al que exigeixen, més categòricament dit, les circumstàncies actuals.

Efectuat un solemne i parlamentari requeriment per part del President de la Generalitat, requeriment desoït, tal com nosaltres esperàvem i tal com fàcilment pot desprendre's de la finalitat que anima la maniobra, la retirada lliguera no ha de representar res, de retardar res, d'esmentar-se per res, a través la nostra actuació.

Analitzem un moment el fet. Desplaçada la "Lliga" després del triomf que decidí l'adveniment republicà, tota la seva tàctica, ha consistit no en preparar-se i manifestar-se clarament com un partit de dretes, d'aspiracions conservadores; sinó en procurar obtenir ràpidament i utilitzant tots els mitjans, un domini totalitari sobre Catalunya, una contundent hegemonia política. L'any darrer, quan les directrius seguides per "Esquerra Republicana" marcaven algunes desviacions i es notava en l'ambient, com a obligada conseqüència, un afebliment d'entusiasmes, la "Lliga" es fregava les mans de satisfacció i olorava i paladejava ja el triomf absolut... Guanyar les eleccions legislatives, les municipals, campanya pro-dissolució de l'actual Parlament de la Generalitat, mirar d'apoderar-se'n sobre les urnes... i a dominar ací i a Madrid!

Després de l'ensopegada de Novembre semblà evident que aquests somnis es convertirien en realitat. Afortunadament, l'ensopegada serví per a reflexionar una mica, i perquè en el nostre país, d'un infantilisme polític que fa fredat, els dirigents de les forces esquerranes es freguessin els ulls, s'adonessin de la transcendència del moment i es disposessin a una sòlida obra conjunta en vistes al futur.

L'acceptació que Catalunya donà a aquest postulat d'una clara i eficient política no pogué ésser més eloqüent.

Tota l'"eufòria", tot el somni il·lusionari de la "Lliga" s'esfondraren estrepitosament.

Llavors li quedaren dues posicions. Una, francament democràtica: acceptar el fall, esperar una nova consulta electoral per a tornar a presentar-se davant la ciutadania catalana, bo i senyalant les possibles fallides governamentals i les solucions concretes que hom aplicaria des de les funcions directores.

Una altra, genuïnament lliguera: desfigurar tot el possible la significa-

aparent però, ja que les comissions elaboraran nous projectes per sotmetre a la consideració del Parlament quan, després d'una mesada, torni obrir un nou període de públiques sessions.

ció del resultat electoral, retirar-se del Parlament català, practicar a Madrid tots els malabarismes imaginables quan al traspàs de serveis, procurar crear dintre certs medis un estat de pànic, etc.

¿Que la "Lliga" ha decidit per aquest segon camí? Allà ella. **Nosaltres devem seguir categòricament, enèrgicament, la nostra via, prescindint en absolut de les gesticulacions epilèptiques dels derrotats.**

Les raons que addueix la "Lliga" no poden ésser més ridícules. Tothom sap que els treballs eliminatòris per a l'Escola de Policia són els comuns a qualsevol país normal, que el càrrec de Cap de Policia és arreu ocupat per persona afecta al Govern, i que una minoria, quan a qüestions parlamentàries—reforma electoral—enlloc té cap dret a imposar i a exigir.

Compte amb el parany, amics. Necessitem—la necessita tota democràcia moderna—una política serena, concluent, renovadora, i sobretot, eficaç. Compte en abandonar l'eficàcia per suïcides contemplacions. Recordis que la finalitat de la República espanyola exigia solucions ràpides i concretes, i en no poder-se obrar amb rapidesa—la Reforma Agrària, tan apremiant per establir posicions en el camp espanyol, gairebé en la pràctica ni menys s'inicià—sobrevingué el que dolorosament hem de contemplar. La nostra obligació, ara que les desviacions i els personalismes són, afortunadament, superats, és desenvolupar una política rectilínia de realitats, de positiu contingut social (lleis beneficioses per a la nostra pagesia, segurs i protecció obrers, divulgació dels centres d'ensenyament tècnic i professional, accés subvencionat dels capacitats als centres universitaris, millores sanitàries, empremta a la cultura catalana...)

Aquesta política h de tenir la força en la seva pròpia confiança, en la seva rectitut, en les seves finalitats, en l'adhesió majoritària que Catalunya acabà recentment de tributar-li, i les piruetes i cridòries mal intencionades dels seus adversaris, repetim que no han de representar res, de retardar res, d'esmentar-se per res a través la seva segura i categòrica actuació.

Josep M.ª CORREDOR
Madrid, 11-III-34

Pianos Manubri

DE LLOGUER

ANTONI MAS

Caldes de Malavella

El millor discurs del Sr. Santaló

En l'enterrament del que en vida fou un digne ciutadà, Francesc Auguet i Farró, fou encarregat al Sr. Santaló el parlar de regreïament als assistents en dit acte, per ésser un dels seus més veritables amics. Amic entrançable; amic de confiança en els moments perillosos de la Dictadura; amics, els dos, inseparables en els moments de lluita, sempre en bé del millorament social i humà.

Miquel Santaló, l'home que hem sentit repetides vegades en variats discursos i conferències, l'home que ens ha parlat mantes vegades i en tons tan variats, que ha remogut la nostra ànima en emocions tan distintes l'una de l'altra, mai no havia mogut els nostres sentiments tan veritablement com en el seu tan breu parlament del prop-passat dissabte en l'acte de l'esmentat enterrament.

En el Cementiri de Girona es congregà una gernació imponent; tothom feia els comentaris de la vida exemplar i modèlica del finat; En Santaló no parlava amb ningú, la vista fita al taüt que contenia les despulles de l'amic que se n'anava per a no tornar mai més, quan tot d'una per encàrrec de la família, vo'gué començar el discurs de regreïament. El seu cos ja de per si mateix encorvat, el cap cot i ficat dintre les solapes de l'abric que portava aixecades, i amb la cara blanca com no estem acostumats a veure-li, anà per iniciar el parlament. Fou un moment que els que l'esguardàvem ja teníem en veure'l tan diferent d'altres vegades. Fent un esforç digué:

«AMICS... SENYORS... LA FAMILIA... US DONA LES GRACIES... I aquells ulls de mirada tan viva que a voltes semblava que anavan a sortir-se del seu lloc s'inundaren de llàgrimes baixant rostre avall i no poguent dir una sola paraula més.

Cap dels assistents pogueren contenir l'emoció que encomanava al veure un home del tremp d'En Miquel Santaló tan verament emocionat. I aquest breu parlament ple de sinceritat i amarat de veritable emoció fou suficient, encara que no fos tan eloqüent com els que es diuen en aquests cassos quan no se sent l'efecte dels que se'n va o es fa purament per interessos materials, que consideressin la pèrdua que representa en la Humanitat la pèrdua d'éssers exemplars com Francesc Auguet Farró; i, de segur, feta la disertació en termes d'altra eloqüència, havés resultat un discurs d'estil vulgar, sense que ningú sentís l'emoció tan fonda i la comprensió tan ràpida com se sentí en aquest parlament en què Miquel Santaló parlà més amb l'ànima que amb la boca.

MAI MES MIQUEL SANTALÓ PARLAREU TAN POC I CONVENCEREU TAN UNANIMAMENT I DE VERITAT ALS VOSTRES CONCIUTADANS.

P. V. X.

Llegiu i propagueu "ACCIÓ CIUTADANA"

C O M A R Q U E S

Caldes de Malavella

Pel Centre Econòmic diuen ...

... que En Pep Titaru, avui empleat municipal, posat per la majoria, era abans—segons ell—un esguerrà.

... que en certa paret hi ha escrit —per ell mateix—un paràgraf lloant a la Comissió Gestora.

... que segons ell, era la única que havia administrat bé el poble.

... que ja era hora que s'acabés el caciquisme.

... que ara és en cos i ànima de la Lliga.

... que els peixos grossos reben el seu merescut.

... que la victòria no els hi fa profit.

... que els pebrots aquest any surten molt malament.

... que la collita no es podrà aprofitar.

... que el 1.er de maig hi haurà la inauguració d'un ferrer nou.

... que hi ha qui treu foc pels caixals.

... que l'elegant cap de la minoria de Lliga, ha posseït un gos petener.

... que el porta a tot arreu i li costa alguns sopars i berenars.

... que no li servirà de res.

... que els propietaris de pagès no paguen els consums del vi.

... que veurem si aquells mots d'ordre, pavi administració servirán.

... que no sempre han de pagar els mateixos,

... que els propietaris de pagès també han de pagar.

... que s'està esperant la revisió de la construcció de l'Escorxador.

... que els pàrvuls estan en les mateixes condicions.

... que el Sr. Alcalde fou un dels primers signants de la protesta de la seva obertura.

... que esperem es preocuparà dels infants.

... que En Quintana és el que porta la batuta de la majoria.

... que la Joventut Catalana aviat inaugurarà un ball en el Saló Colonial.

... que serà amenitzat per l'orquestrina "L'As d'Anglès".

... que promet ésser molt lluit.

... que hi concorreran algunes personalitats.

... que oportunament direm quines són.

... que la minoria d'Esquerra es porta molt bé.

... que són els únics que defensen els interessos del poble.

... que en Calça curta vol matar (no l'apaguis!) a un regidor de l'Esquerra.

... que l'Ajuntament ha de procurar esbrinar qui és el que porta un auto del poble.

... que aquest auto té una forma particular.

... que es rumoreja si porta carn de fora.

... que l'Esquerra no fa cas de les difamacions.

... que té tanta solvència moral i material com el primer.

... que encara que diguin el contrari, tenen els mitjans necessaris per posseir aparells de radio.

... que la setmana propera continuarem.

R. d'A.

Blanes

L'Ajuntament d'aquesta població reunit en sessió acordà oposar-se, amb tot, a l'expedient instat pel senyor Santiago Mollfulleda veí d'Arenys de Mar, demanant la cessió de deu mil litres diaris d'aigües subaquàtiques del riu Tordera per l'abastament de les poblacions d'aquest litoral, Malgrat, Pineda, Calella, Canet i Mataró.

Totes les societats sense distinció de matissos igual que els agricultors s'han identificat amb la iniciativa de les autoritats locals per a protestar d'aquesta pretensió que de veure's realitzada ho seria amb greu perjudici de l'abastament i interessos agrícoles d'aquesta Vila.

La població, per mitjà dels representants que amb aquest fi foren nomenats per tots els estaments del poble, féu constar llur protesta a la reunió que tingué lloc al veí poble de Palafròls on foren cridats les parts afectades en aquest afer.

*

Cal recordar a les autoritats encarregades de dites concessions que en aquests moments es tenen d'atendre preferentment les peticions de cada poble i molt més quan és per unanimitat de criteris a l'arribar una entesa de tots els estaments de cada un d'ells, abans que les pretensions d'aquests senyors que encara recorden aquells dies enyorats de la Diciadura que una demanda seva era executada seguidament tot i trepitjant les voluntats de tots els pobles que s'haguessin atrevit a oposar-s'hi.

També hem de recordar al dit Sr. Mollfulleda que el *Títol de Gentil-Homme de Paris* de l'ex-rei, lladre i perjur, ja no serveix per res en aquests temps de Democràcia.

Celrà

El passat diumenge dia 11 de Març, donà una conferència sobre el tema "Cooperativisme" el representant de l'Associació de Cooperatives de Catalunya, Ricard Caballerias.

Començà la seva documentada dissertació, sobre dit tema, el Sr. Caballerias recordant el començament de la primera Cooperativa de producció al Comtat d'Ulster d'Anglaterra amb un capital migrat, però amb una voluntat i amor propi inigualables. Remarcà que el que fou a l'any 1848 la primera cooperativa, avui té un capital de molts milions i un mercat internacional potentíssim. Explicà com els patrons no han tingut altra arma per a contestar al cooperativisme que els *Trusts*, cosa però que no pot immutar en menys al sistema cooperativista.

Recordà tot seguit la vaga de pescadors a Amsterdam, que donà lloc a la creació de la Cooperativa de pescadors que en l'actualitat surteixen els seus productes arreu del món.

Explicà documentadament com una nació com Dinamarca gràcies al sistema sustentat pel conferenciant ha passat en pocs anys de nació importadora a nació exportadora, salvant gràcies al sistema aquest la ruïna nacional imminent ans de implantar-se arreu del poble les cooperatives.

Glossà un cant a l'humanitatíssima llavor portada a cap per les cooperatives, demostrant amb fets eloqüents, que és l'únic camí per la completa emancipació del proletariat.

Demanà l'ajut de tots, especialment de la dona del treballador celranenc per a pujar la cooperativa del poble al nivell que li correspon i a ésser una força defensora de l'emancipació obrera.

El molt públic que omplena la sala cafè de la Casa del Poble de Celrà escoltà amb molta atenció l'interessantíssima peroració del Sr. Caballerias, qui aplaudí fortament en acabar la seva conferència.

Presentà al conferenciant el Secretari de l'Unió General de Treballadors a Celrà, Joan Vicens, amb breus paraules de salutació per l'hoste.

El Corresponsal.

ORQUESTRINA
NEW-JAZZ-BABY
PRIMERA CATEGORIA

ORIGINAL I MODERN
REPERTORI. BALLABLES
NACIONALS I
ESTRANGERS

Per a Contractes. CELS FERRER
C. St. Feliu, 19
GIRONA

Breviari

El Sr. Lerroix, continuant la seva tasca d'acontentar als seus *correligionaris* prometé fa pocs dies el càrrec d'Embaixador a França al seu satèl·lit, el tristament cèlebre "Emiliano Iglesias".

Cal remarcar que aquest *senyor* fou expulsat de les Corts Constituents per indesitjable.

I tinguent present això, ens preguntem: ¿Amb quina honradesa i moralitat política podrà aquest home representar-nos a l'Estranger?

Ara, que l'interessat, com sempre naturalment, està disposat a sacrificar-se (?) en bé d'Espanya i de la República.

☉

De la presó gironina se'n va totom qui vol. No fa masses dies, es feren escàpols uns quants individus condemnats per delictes socials.

Es un fet simptomàtic, però que no es facin fonedissos els homes d'esquerra que estan injustament empresonats per assumptes electorals. Serà perquè tenen la consciència neta, pròpia dels innocents, o perquè tenen una confiança il·limitada en els nostres homes?

Creiem sincerament que ambdues coses hi han influït.

☉

D'ençà que governa el senyor Lerroix, vivim en un estat continu d'alarma. Però no perquè el Govern l'hagi decretat, sinó perquè és ell precisament el governant, i ens femem que no malbarati la resta de l'obra de les Constituents que en l'anterior gabinet deixà intactes.

☉

En la tercera votació celebrada el prop-passat dimecres el *senyor Tomàs* ha estat elegit Alcalde de Girona per 12 vots en blanc, 12 en contra i votant-se ell mateix.

A la fi el *senyor Tomàs* podrà satisfere capriciosament la fal·lera de tapar forats!!!

J. Balaguer i tort
ADVOCAT

progrés, 12-1.er-1.^a
teléfon. núm. 153

GIRONA

**ESMOLAMENT DE NAVALLES
A LA PERFECCIO**

Vendes de tota classe d'articles propis per Barberia :: Ganiveteria fina :: Gran assortit en Perfumeria.

Josep Serra
ARGENTERIA, 10
GIRONA

CENTRE D'ESPECIFICS
UNIC A LA COMARCA

Els millors productes medicinals :: TOTS ELLS D'ORIGEN
Únics de propietats terapèutiques garantides

Plaça de les Castanyes : GIRONA : Telèf. 144

FARMACIA RIBAS

Ara que parlem del senyor Tomàs bó serà fer esment que en prendre possessió amb caràcter definitiu del càrrec, féu un parlament lacònic, d'estil de telegrama urgent, trencant d'aquesta manera una tradició del Consistori.

La premsa es veu que li fa molta por, puix ni tan sols la mencionà.

Serà prudència? Serà por? O serà manca de coneixements?

Amb motiu de l'acte vandàlic que tingué lloc el dimarts a la tomba del que fou primer President de la Catalunya retrobada, Francesc Macià acudiren als pocs moments de saber-se la nova, uns grups de ciutadans i autoritats catalanes per a fer el que calgués.

No ho féu així el jutge de guàrdia sinó que contràriament, no es presentà fins transcorregudes més de quatre hores i mitja.

Tindrà alguna cosa a veure aquest fet amb la reunió clandestina dels amics del neurastènic Albinyana?

Serà bó de veure, cas d'ésser definguts els cretins autors d'aquesta salvatjada, si seran ràpidament alliberats, com ho foren els pistolers feixistes...

Esports

El partit de dilluns passat contra el «Racing del Ferrol» va atraure a l'Estadi de Vista Alegre un bon contingent de públic tinguent en compte l'ésser un dia laborable.

El partit ben poca cosa de particular va tenir. El «Racing» no és més que un equip equivalent a un de la Segona Preferent. Mancats de xutadors a la davantera, no van donar en tot el partit sensació de perill. De la mitja sobresortí el mig centre Besterrechea incansable i un jugador gens despreciable. Fou el millor element dels ferroians. Els demés, passaren desapercebuts completament.

El «Girona» va oferir-nos una actuació fluixeta i de no haver estat la d'algun dels seus elements, podríem titllar-la de dolenta. Jobressoríf per damunt de tots, Farró que cada dia es confirma com un element de classe indubtable. Les seves entrades enèrgiques i segures feren fruit als espectadors i quasi ell tot sol es bastà per tenir a ratlla la davantera enemiga. Torredelfot el secundà acceptablement.

De la línia mitja, el millor, sens dubte Madern, que com Farró es trobà en una forma poc menys que immillorable. Tries i Prieto amb molta voluntat, però poc encertats.

La davantera, durant els pocs moments que actuà Clara, rutilà admirablement. Després baixà la qualitat del seu joc, però no obstant sabé aprofitar les ocasions per marcar que se li presentaren. Pagès se'ns mostrà molt millorat d'ençà de les seves últimes actuacions.

A la porta, Iborra, la part que va actuar va complir excel·lentment el seu comès i va demostrar-nos novament el bon porter que és; Gauxia, a la segona part, quelcom insegur.

Esperem que els propers partits amb el «Donostia» ens permetran gaudir de dues bones jornades de futbol i que podrem contemplar un «Girona» recuperat.

CORNER

Uns canalles, covards i salvatges, intentaren profanar, la nit del dimarts, la tomba que guarda les despulles estimades del President Macià. Les flames del foc que els vils encengueren, en enfilarse cel amunt, semblaven els braços irats de milers i milers de catalans' amenaçant venjadors als autors del barbar atemptat.

Les flames s'apagaren prompte sense produir dany; però els braços resten encare enlaire, disposats a caure amb força contra aquells que en injuriar al President enyorat, injúrien Catalunya tota.

Teatres i Cinemes

—Saló Gran-Via

“LADY LOU”. Aquest és el títol de la pel·lícula “cultural” que la seva presentació fou patrocinada per la Lliga i tingué lloc al Coliseum de Barcelona.

Fa pocs dies hem pogut veure la cultura d'aquest film al llenç d'aquest Saló, i no podem menys que mantenir el que deia un bon amic nostre — és una “broma” de la Lliga o bé que aquesta havia perdut la seva tant “cacarejada” tradició de seny i moralitat.

Es pot alegar que tingui “LADY LOU” un fons mora? Qui no n'accepta una malaurada presentació?

“LADY LOU” en la qual veiem una dona sensual, rabalera, arrodonada de carns, capriciosa i mancada de tot escrúpul, llançada a la vida fàcil, una dona que a tot home que li plau el cita a la seva cambra aquella nit i sense saber com va ni com costa un dia es casa amb el detectiu que ha empresonat a tots els seus amics.

Les senyores “Iligueres” assistents a la representació esdevenien nervioses esperant el final, restaven assegudes plenes d'astorament al veure les escenes que es desenrotllaven, però esperaven el pietós desenllaç, creien amb el càstig de Déu vers la pecadora o bé l'arrepentiment d'aquesta, sol·licitant la misericòrdia divina! En veritat que per aquestes senyores fou una “broma”

i... pesada. — Almenys la censura eclesiàstica hi hagués intervingut — es deien.

Creiem que aquesta mena d'èxit “cultural” assolit no ha satisfet pas gens a la Lliga i la creiem veure fer “cultura amb un altre plànol,

—Teatre Albeniz

“PELEGRINS” Es una profunda història d'amor maternal que hi intervenen el drama, la comèdia i la romança. Es una pel·lícula humana considerable que de l'emoció sentimental que fa sentir porta gradualment al bon humor saviament dosificat, passant-se en perfecta conjuminació de les llàgrimes a l'alegria.

“LA CREU I L'ESPASA” El bon tema, bona tècnica, bona interpretació, són les poderoses raons de l'èxit de “La Creu i l'Espasa”. Aquesta pel·lícula és gairebé la “regeneració” d'en Josep Mojica ja que les seves anteriors produccions eren plenes de convencionalismes. L'assumpte es desenrotlla quan Espanya predominava a Califòrnia; l'intim problema espiritual d'un novici franciscà és la base d'ella. Es parlada en espanyol.

Miquel de Zàrraga, ha escrit expressament pel llenç “La Creu i l'Espasa”. Aquest autor mexicà es un nom prestigiós conegut en el teatre i en la literatura i d'una solvència rellevant.

—Teatre Municipal

Pel que es veu l'empresa ALBENIZ vol convertir el nostre Teatre Municipal en un music-hall amb mala ombra. Quin pensament tan ingenu tinguérem al creure que “El germà llop” seria l'inici d'un seguit de bones representacions! Aquestes “troupe” vodevilesques fracassades que aquesta Empresa contracta condueixen al desprestigi del Teatre Municipal, quant vertaderament més que Empresaris, haurien d'ésser bons ciutadans, procurant pel seu prestigi i enlaïment artístic.

SKETCH

Anuncieu a
“Acció Ciutadana”

Imp. “RÀPIDA” Rutlla, 5-Tel. 275

QUE VIURES
PESCA SALADA S
B. OLIVERES
Conserves de tota mena
ABEURADORS, 7. GIRONA

ORTOPEDIA DR. ROCA

Irrigadors complets des de 2'50 pt.

La més antiga. — La més ben assortida. — La que ven els articles a preus més econòmics.

Braguers - Perfumeria
PRIMER CENTRE D'ESPECÍFICS ES LA
Farmàcia Doctor Roca i Fill
LA CREU ROJA - Telèfon, 135 - Plaça de l'Oli - GIRONA

Casa Escatllar

Aparells de Radio

“FADA”

Ferreteria i bateria
de Cuina :: Objectes
per a regals :: Loça
Sanitària

Rambla Llibertat, 28—Mercaders, 6-7

CAFES

CORNELLA

SUCRES
EMPAQUETATS

TELEFON. 321
GIRONA

EXPRES - BAR

Situat a la Rambla-GIRONA-Telèf. 119

Begudes de les millors marques - Ressonons econòmics

OBERT NIT I DIA
Del 1.er d'Octubre al 30 d'Abril,
temporada de marisc

Ostres - Percebes - Almejes - Gambes
— rebudes diàriament a les 5 de la tarda —

Calçats

MALARET

Vendes a l'engrós i detall

Rbla. LLIBERTAT, 5
GIRONA

Caldereria i Calcecció Central

Valentí Furtet

—:—: FUMISTERIA —:—:

Soldadura autògena

c CALDERERS, 13
GIRONA